

Το ΧΑΜΕΝΟ ΠΑΛΤΟ

Υπό Σίλα Κίντρεντ

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

«Εγώ, ο Κύριος, θα συγχωρήσω όποιον εγώ συγχωρήσω, αλλά από εσάς απαιτείται να συγχωρείτε όλους τους ανθρώπους» (Διαταγή και Διαθήκες 64:10).

«Μαμά, χάθηκε το παλτό μου!» είπε ο Μπραντ. «Ήταν ώρα να γυρίσουν σπίτι από την εκκλησία, όμως ο Μπραντ δεν μπορούσε να βρει το παλτό του στην κρεμάστρα.

«Είσαι βέβαιος ότι εκεί το κρέμασες;» ρώτησε η μαμά

«Ναι. Εδώ ακριβώς ήταν». Το παλτό του Μπραντ ήταν φωτεινό μπλε και κόκκινο. Ήταν δύσκολο να χαθεί.

«Ίσως το μετακίνησαν. Ας ρίξουμε μια ματιά στο κτήριο» είπε ο μπαμπάς.

Η μαμά, ο μπαμπάς και ο Μπραντ χωρίστηκαν για να ψάξουν σε διαφορετικά δωμάτια. Κοίταξαν στο κουτί με τα απολεσθέντα αντικείμενα, στην κυρίως εκκλησία, στην τάξη του Σχολείου Κυριακής του Μπραντ, στην αίθουσα της Προκαταρκτικής και σε κάθε κρεμάστρα για παλτά. Κοίταξαν ακόμα και στις τουαλέτες, όμως δεν βρήκαν το παλτό.

«Ίσως να το πήρε κάποιος κατά λάθος. Είμαι σίγουρος ότι θα το επιστρέψουν την άλλη εβδομάδα μόλις καταλάβουν ότι δεν είναι δικό τους» είπε ο μπαμπάς.

«Στο αναμεταξύ, μπορείς να φοράς το παλιό παλτό σου» είπε η μαμά.

Ο Μπραντ συνοφρυώθηκε. Δεν του άρεσε το παλιό παλτό του. Ήταν λεπτό, ξεθωριασμένο και του έπεφτε πολύ μικρό. Του άρεσε όπως τον έκανε να μοιάζει με σούπερ ήρωα το καινούργιο κόκκινο και μπλε παλτό του.

«Ίσως κάποιος είδε πόσο τέλειο είναι το παλτό μου και το έκλεψε» σκέφτηκε ο Μπραντ. Πώς μπορούσε να συμβεί αυτό στην εκκλησία; Όλοι εκεί θα έπρεπε να είναι έντιμοι. Ο Μπραντ δεν θα άφηνε τον κλέφτη να μείνει ατιμώρητος. Είχε ένα σχέδιο. Την επόμενη Κυριακή θα κοιτούσε προσεκτικά να δει ποιος φορούσε το παλτό του. Τότε θα το έπαιρνε πίσω και θα ούρλιαζε: «Σταμάτα, κλέφτη!» Θα το μετάνιωσαν που το είχαν πάρει.

Ο Μπραντ ανυπομονούσε να έρθει η Κυριακή για να εκτελέσει το σχέδιό του. Όμως την επόμενη Κυριακή έκανε πολλή ζέστη για παλτά, το ίδιο και την επόμενη Κυριακή.

Την Κυριακή μετά από αυτήν, ο Μπραντ κοίταξε γύρω του καχύποπτα στην Προκαταρκτική όλα τα αγόρια και αναρωτιόταν ποιος έκλεψε το παλτό του. Ήταν εκείνο το ψηλό αγόρι; Ή ίσως ήταν κάποιο κορίτσι. Ένωσε ότι δεν μπορούσε να εμπιστευθεί κανέναν. Δεν του άρεσε εκείνο το συναίσθημα του Μπραντ.

Μετά την εκκλησία ο Μπραντ έτρεξε γύρω-γύρω στο κτήριο και παρατηρούσε τις οικογένειες που φορούσαν τα παλτά τους. Όμως δεν είδε πουθενά το παλτό του. Μέχρι που κοίταξε ξανά στο κουτί των

απολεσθέντων... όμως πουθενά το παλτό. Πού μπορεί να ήταν;

Επιστρέφοντας σπίτι, ο Μπραντ σκέφτηκε ένα άλλο σχέδιο. Θα προσευχόταν. Ήξερε ότι ο Επουράνιος Πατέρας μπορούσε να βρει πράγματα που είχαν χαθεί. Εκείνο το βράδυ ο Μπραντ προσευχήθηκε και είπε: «Επουράνιε Πατέρα, σε παρακαλώ πες μου ποιος πήρε το παλτό μου. Το θέλω πίσω».

Ο Μπραντ περίμενε να έρθει στον νου του το όνομα ή το πρόσωπο του κλέφτη. Όμως, το αντίθετο, άρχισε να σκέπτεται τον φίλο του Καρλ. Ο Μπραντ καθόταν συνήθως δίπλα στον Καρλ στην Προκαταρκτική. Έλεγαν αστεία και γελούσαν πολύ οι δυο τους. Όμως ο Καρλ δεν είχε έρθει στην εκκλησία εδώ και μερικές εβδομάδες. Του Μπραντ τού έλειπε.

Κι αν ο Καρλ είχε πάρει το παλτό του; Ίσως ο Καρλ φοβόταν να έρθει στην εκκλησία τώρα, νομίζοντας ότι ο Μπραντ δεν θα ήταν πια φίλος του. Ο Μπραντ ήθελε να ξανάρθει στην εκκλησία ο Καρλ. Αν ο Καρλ είχε πάρει το παλτό του, σκέφτηκε ο Μπραντ, δεν θα του φώναζε. Θα τον συγχωρούσε.

Ο Μπραντ σκαρφάλωσε στο κρεβάτι νιώθοντας καλύτερα.

Την επόμενη Κυριακή στην Προκαταρκτική, ο Καρλ δεν ήταν εκεί, αλλά είχε έρθει ένα νέο αγόρι. Φορούσε μια κόκκινη και μπλε ριγέ γραβάτα.

«Τέλεια γραβάτα» είπε ο Μπραντ και κάθισε δίπλα στον καινούργιο. «Σε κάνει να μοιάζεις με σούπερ ήρωα».

Το αγόρι χαμογέλασε.

Χαμογέλασε και ο Μπραντ. Δεν έψαχνε για κλέφτες πια. Αναζητούσε φίλους. ●

Η συγγραφέας ζει στην Αϊόβα των Η.Π.Α.